

17. Genoprettelse af Folkerepublikken Kinas lovlige rettigheder i De forenede Nationer.
(Punkt 80)
18. Foranstaltninger i forbindelse med jordskælvene i Skoplje, Jugoslavien.
(Punkt 83)
19. Foranstaltninger i forbindelse med den orkan, som netop har ramt Cubas, Den dominikanske Republiks, Haiti's, Jamaicas og Trinidads og Tobagos territorier.
(Punkt 85)
20. Optagelse af nye medlemmer i De Forenede Nationer.
(Punkt 86)

Beretning fra udvalget til prøvelse af fuldmagter.

(Dagsordenens punkt 3b).

Som sædvanlig samledes udvalget til prøvelse af fuldmagter først hen mod slutningen af samlingen. Udvalget valgte enstemmigt ambassadør Barnes, Liberia til formand.

Den sovjetiske repræsentant fremlagde et resolutionsforslag om nægtelse af godkendelse af fuldmagterne for „de personer som kalder sig repræsentanter for Kina“. Under henvisning til plenarforsamlingens beslutning i Kina-spørgsmålet erklærede formanden, at det sovjetiske forslag stred mod forretningsordenen og derfor ikke kunne undergives behandling. Sovjetunionens repræsentant gjorde indsigelse imod denne afgørelse, men den blev ved afstemning opretholdt, idet 6 stemte for, og 3 (USSR, Algeriet og Nepal) imod.

Algeriets repræsentant gav under udvalgsrådet udtryk for stærke reservationer med hensyn til godkendelse af fuldmagterne for repræsentanterne fra den sydafrikanske regering. Sovjetunionen og Liberia udtalte sig til støtte herfor, men noget konkret forslag blev der ikke fremsat.

Sovjetunionens repræsentant erklærede, at han støttede de reservationer med hensyn til godkendelse af Malaysias fuldmagter, som Indonesien var fremkommet med under generaldebatten. Heller ikke her blev der imidlertid fremsat konkrete forslag.

Beretningen fra udvalget blev behandlet i plenarforsamlingen den 16. december 1963. I debatten, der blev begrænset til afgivelse af stemmeforklaringer, deltog ca. 20 europæiske og afro-asiatiske lande, der alle kom ind på spørgsmålet om Kinas og Sydafrikas fuldmagter, ligesom enkelte rejste tvivl med hensyn til Malaysias fuldmagter.

Ved afstemningen blev rapporten godkendt med 91 stemmer mod nul, medens 11 (Østblokken og to afrikanske lande) afstod.

Generalsekretærens beretning vedrørende organisationens arbejde.

(Dagsordenens punkt 10).

I indledningsafsnittet til årsberetningen om organisationens arbejde i tiden 16. juni 1962 til 15. juni 1963 udtalte generalsekretær U Thant, at det forløbne år har gjort de internationale udsigter lysere, og som følge heraf har styrket FN som helhed. Den i oktober 1962 pludseligt opståede Cuba-krise havde frembudt en lejlighed for De forenede Nationer til at medvirke til at afværge, hvad der viste sig at være en overhængende katastrofe. Han oplyste, at et stort antal lande, der ikke havde været direkte involveret i krisen, havde rådført sig med ham angående nødvendigheden af at skride til handling for at afværge en konfrontation af de to store atommagter, og at han var blevet opmuntret til at tage initiativet ved at stille visse forslag, som sigtede på at lette situationen. Som et resultat af den stærke følelse af ansvar og det statsmandsskab, der blev udvist af lederne af de direkte involverede magter samt som følge af den bistand, FN var i stand til at yde, var en verdensbrand blevet undgået.

Generalsekretæren fastslog, at der ved årets udløb også var indtrådt en pludselig forandring til det bedre i Congo. Som et resultat heraf var FN's mandat, for så vidt angår de militære styrker, nu i det store og hele opfyldt. Militær påvirkning udefra var ophørt; landets territoriale integritet var sikret, og lov og orden var i almindelighed blevet genoprettet og forblev opretholdt, selv om det måtte indrømmes, at situationen stadig gav anledning til bekymring for et eller to områders vedkommende.